

Ja hi tornem a ser

2a divisió B. L'Olot encaixa dos gols, va a remolc, no reacciona i perd merescudament al camp de l'Huracán (2-0). Els valencians en van fer prou amb més intensitat a la primera part

Xavi Muñoz condueix una pilota davant un rival de l'Huracán i la mirada d'Abel Foto: EL 9.

Olot0

huracán2

El que la setmana passada semblava un petit oasi per agafar forces ahir es va convertir en un simple miratge. L'Olot no va saber allargar les bones sensacions de l'empat sense gols contra el Vila-real B i va tornar a ensopegar al camp de l'Huracán. Ja fa set setmanes que els homes d'Edu Vílchez caminen en un desert on només han recollit dos tristos punts.

La gespa artificial i les dimensions reduïdes del Municipal de Manises no serveixen com a excusa. L'Huracán va sortir amb un parell de marxés més, va guanyar l'Olot en intensitat i, de seguida, va trobar la recompensa del gol. La repetició del trivot de

migcampistes format per Xavi Muñoz, Abel i Roger no va evitar que la sagnia defensiva tornés a rajar. Potser per haver poblat més el centre del camp, els valencians van fer tant de mal per les bandes.

Cada vegada que Adrià Granell rebia la pilota i posava la directa era sinònim de perill. I, de fet, així va arribar l'1-0. Al minut 10, una cavalcada de l'extrem valencià per l'esquerra va acabar amb una centrada a dins l'àrea que Javi Navarro, amb el cap, va deixar morta a Perona. El davanter, des del punt de penal, només va haver d'afusellar la porteria de Sergio per avançar el seu equip.

Una vegada més -i ja en són deu-, l'Olot va haver d'anar a remolc en el marcador i si bé fa quinze dies, contra l'Elx Il·licità, va mostrar símptomes de reacció, ahir amb prou feines va fer mèrits per marcar cap gol. L'única ocasió amb cara i ulls la va tenir Carlos Martínez, en un jugada d'estratègia que no va aprofitar per molt poc. Coro el va deixar sol a dins l'àrea amb una passada vertical servida ràpidament que va despistar tota la defensa, però entre Company i Pomares van evitar que la rematada travessés la línia de gol.

L'Olot no va transformar l'oportunitat que va tenir i l'Huracán no el va perdonar. En la següent arribada perillosa a l'àrea, Perona va tornar a batre Sergio (29'). El davanter de l'Huracán es va reivindicar amb un segon gol des de la frontal que el porter de l'Olot va estar a punt d'aturar. Es va llançar bé, va arribar a tocar la pilota, però no va evitar el 2-0.

I la reacció? El partit es complicava i feia la sensació que els d'Edu Vílchez s'havien fos. La realitat és que van llençar a les escombraries tot el quart d'hora que encara quedava de la primera meitat i no va ser fins a la segona que van demostrar que estaven vius. Van sortir del vestidor mentalitzats que un gol els tornava a introduir en el partit i van empènyer un Huracán impassible. Els d'Iñaki Alonso van explicar al camp per què volen jugar la promoció d'ascens amb una feina defensiva impecable i una pressió asfixiant que va causar més d'un ensurt als olotins.

Per alguna cosa, cap equip visitant encara no ha guanyat a Manises. L'Olot, òbviament, volia ser el primer a aconseguir-ho, però no va traslladar l'ambició al camp. I el cas és que als garrotxins els va faltar molta intensitat a la primera part i un punt de sort a la segona. Perquè quan encara podia passar qualsevol cosa, l'àrbitre va expulsar Roger per topar amb San Julián en saltar amb el colze obert (61').

Amb un home menys, la missió es va convertir en impossible. Vilchez va perdre un efectiu ofensiu al mig del camp, en va fer entrar un altre de defensiu -el central Savall- i es va apagar tota la capacitat per crear perill a la porteria de Company. A la recta final, el local Pomares també va ser expulsat. Les peces es van tornar a igualar, però l'Huracán feia estona que havia completat l'escac i mat.

Publicat a:

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/699867-ja-hi-tornem-a-ser.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss